

af Hensyn dels til den Rang, der attraaedes for Personerne i deres respective Stillinger, og dels til den Kongen som Familieoverhoved tilkommende Myndighed. Endnu mere iøinefaldende er det, at Prindsessen ikke ved at fæste Nogen i sin Tjeneste har havt nogen som helst Fuldmagt til at forpligte Staten. Udvalget føler sig derfor overbevist om, at de paagjældende Personer ikke have noget som helst Rettskrav paa Pensionering af Statskassen.

Heller ikke har Udvalget kunnet skjønne, at de have et ubetinget Billighedskrav. Vi mene nemlig, at den individuelle Trang eller den individuelle Værdighed ikke i og for sig er nok til at begrunde et saadant Krav; thi i saa Fald ville Kravene være over Statens Kræfter, hvorimod Billighedskravet efter vort Skjøn ikkun kan opstaae derved, at de Paagjældende have havt en grundet Anledning til at formode, at deres Fordringer ville blive fyldestgjorte af Staten. En saadan begrundet Formodning skjønnes nu ikke de Paagjældende i nærværende Tilfælde at have havt. Men da man dog paa den anden Side maa indrømme, at den Omstændighed, at den afdøde Prindsesses Husholdning har været her i Landet, og at Kongen som Familiens Overhoved har ansat enkelte af hendes Betjente, bør komme i væsentlig Betragtning ved Afgjørelsen af denne Sag, ligesom det heller ikke bør oversees, at Prindsessens Død er indtruffen saa kort Tid efter Indtrædelsen af den nye Tingenes Orden, at hun neppe har kunnet træffe de fornødne Foranstaltninger, for paa anden Maade at sikke hinc Betjente, indstiller Udvalget, at de forlangte Pensioner forskudsviis bevilges for eet Aar, inden hvis Udløb man tør forvente Prindsessens Bsluttet. Skulde Bevillingen da forlanges paany, vil det være Thinget forbeholdt at foretage en Revision af saavel de forlangte Pensioners Størrelse, som de enkelte Personers større eller mindre Qualification til at nyde en saadan Understøttelse af Statskassen.

4. Ved Fastsættelse af Pensioner til Embedsmænd er det blevet fulgt som almindelig Regel at tillægge den afgaaede Embedsmand to Trediedele af hans faste og en Trediedel af hans uvisse Indtægter, uden at hans kortere

eller længere Embedstid er kommen i Betragtning, naar Entledigelsen er bleven anseet nødvendig af Grunde, der ikke kunde tilregnes ham. Ved at gjennemgaae Forslagene til de overensstemmende med denne Regel fastsatte Pensioner, har Udvalget vel fundet den Maade, hvorpaa de enkelte Pensioner ere blevne afrundede, i sig lidet hensigtsmæssig og stundom vilkaarlig; men vi have ikke troet herom at burde gjøre nogen speciel Indstilling, idet vi blot skulle gjøre den Bemærkning, at den hensigtsmæssigste Maade at afrunde den enkelte Pension paa, uden Tvivl er den, at Pensionen faaer en saadan Størrelse, at den, divideret med 12, lader sig opløse i hele Mk.

5. Den paa den trykte Liste under Nr. 23 opførte Pensionær er foreslaaet pensioneret med sin fulde Gage. Det Samme er Tilfælde med de under Nr. 29, 31 og 37 opførte. Grunden til denne særegne Pensionering skal, saavidt vi have kunnet erfare, være den, at Entledigelsen er skeet, fordi de vedkommende Embeder ere inddragne, i hvilket Tilfælde det skal være den almindelige Regel, at vedkommende Embedsmand beholder sin fulde Gage. Vel er allerede dette indtalt i Motiverne til den Pensjonslov, som 1846 blev forelagt Provindsständerne (see Roeskilde Ständertidende for 1846 Auhang Pag. XCIII), paa hvilken Udtalelse der vistnok bør lægges Vægt; men Udvalget troer dog, at der er adskillige Tilfælde, hvor denne Regel ikke er bleven fulgt, idet endog de Forslag til Pensionering, der iaar ere fremsatte, indeholde Exempler paa, at Embedsmænd, der ere entledigede paa Grund af deres Embeders Inddragelse, ere foreslaaede pensionerede med to Trediedele af de faste og en Trediedel af de uvisse Indtægter, saasom Nr. 18 og 19 paa den trykte Liste, saa at hiin Regel ikke kan antages at have ubetinget Gyldighed. I ethvert Tilfælde synes imidlertid denne Regel at maatte have havt sin Hjemmel i Formodningen for, at en Embedsmand, som kun affediges, fordi hans Embede inddrages, paa anden Maade maa kunne benyttes i Statens Tjeneste, hvorfor ogsaa saadanne Pensioner ofte have været bevilgede som Bartpenge eller som Pensioner under Navn af Bartpenge. Og da Regjeringen muligens kan have havt en saa-